

ΑΝΔ ΤΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

Vasileios Chatzidis.

Χατζής, στις μετά του κ. Αιρ. Ηροσπλένη χρήστων έννοιας μεταπείσματος είναι Έλληνας θαλασσογράφος.

Ο έπικεπτόμενος το έργαστρίον του κ. Β. Χατζή, νομίζει ότι ο Κωνσταντίνος την Έλληνα θαλασσών είναι νησιώτης. Και σύμως έγεννήθη είς την Καστορίαν, την άρτια άπειρη θαλασσήν την Μακεδονίκην πόλιν. Την άγκηπην έν τούτοις πρόξει την θάλασσαν παιδιόθεν ήσθιάνθη. Υἱός έροπλιστού έν Ηπέτραις, έκαμψε συγχρόνως με τὰ πατρικὰ πλοῖα καὶ ἔγιησε την ναυτικήν ζωήν.

Ο κ. Χατζής είναι έν την παλαιότερων, λόγω γλυκίας, ζωγράφων, άλλα καὶ νεωτέρων λόγω ξανθείτεως ή όποια ἡρχίσει μὲ τὴν ἐπίδρασιν του Βολονάκη, καὶ ἔξελίγηθη είς Ιδίαν ἀντίληψιν. είς πρωτοτύπους συνθέσεις. Πλεῖστα είναι τὰ δείγματα της εύσυνειδήτου, οἵσον καὶ μετριόφρονος ἐργασίας του, ικανὸν δὲ μέρος ἀριστερῶν είς τὴν εὐτυχῆ ἔμπνευσιν ἢ εἴγε νὰ παρακολουθήσῃ τὴν δράσιν του ναυτικοῦ κατὰ τὸν Ειληνοτουρκικὸν πόλεμον, ἐπὶ ἔξαρηνον ἐπιθείνων πολεμικῶν σκαφῶν. Καὶ εἰργόθη μετὰ προσοχῆς, μετ' ἀριστίσεως, διὰ νὰ ἀπαθανατίσῃ καθοὐντος της Κυθερηνητικῆν ἐντολὴν τὰς δύο ἐνδόξους ναυμαχίας. Καίτοι δὲν παρευρέθη εἰς αὐτὰς ἀπαγορευθείσης πάσσης ἐπιθέσεως ἐπὶ τὴν πλοίων εἰς πλοίας, ἐν τούτοις χάρις εἰς τὰς κατόπιν δοθείσας προθύμως πληροφορίας καὶ τὴν ἐπιτόπιον σπουδήν, κατάρθωσεν ςύστερας τὰς ναυμαχίας παρ' ὅλας τὰς τεγχικὰς δυσκολίας ὡς ἐν τῷν ἀποστάσεων, ν' ἐποτυπώσῃ μὲ πᾶσαν δυνατὴν ἀριθεικήν, ἀλλὰ καὶ μὲ δύναμιν καὶ τέγην λίγην ικανοποιητικήν. Εἰς

τοὺς παλαιοτέρους γρόβους καθοῦντος καὶ πολεμικὴ τέγηνη ἦτο ἀποκουστέρφα, ἦτο δυνατὴν καὶ τελεία ἀναπαράστασις μιᾶς ναυμαχίας, καὶ ἐποία ὡς ἐν τῇσι συμπλήρωσεως πολλάκις μετατρεπομένη εἰς πεζοναχίαν, ἀπέδικε θεαματικήν. Ἀλλὰ σήμερον μὲ τὰ νεώτερα ἐπιστημονικὰ μέσα, ὑπάρχει τοικούτην ἀπόστασις μεταξύ τῶν ἀντιμαχούμενων στόλων, ὥστε ο καλλιτέχνης εύρισκεται σχεδὸν πρὸ τοῦ ἀδυνάτου, σπουδαίας εἰς ἄνακτα δώσῃ πλήρη τὴν εἰκόναν τῆς ναυμαχίας.

Ο κ. Χατζής είναι ἔνα μεγάλων διαστάσεων σχεδίασμα — τὸ ὅποιαν τῷρα μόλις ἡρχίσει νὰ ἐκτελῇ — ἀπεικόνισε τὴν πρώτην ναυμαχίαν — τὴν Ἕλληνος κληθεῖσαν. Ἐν μέσῳ ἀνησύχου ἀνοικτῆς θαλάσσης — καὶ ναυμαχία ἡρχίσει τὴν ὄγδοην καὶ ἐτελείωσε τὴν δεκάτην περὶ — ὁ «Ἀβέρωφ» ἐπιβλητικός, μάχεται, κανονισθεῖσται, ἐνῷ γύρῳ του ὑψοῦνται πίδακες ἐν τῷν ἐγκρικῶν ὀβιδῶν, εἰς δὲ τὸ βάθος σκιαγραφοῦνται τὰ στενὰ τῶν Δαρδανελίων καὶ τὰ μῆτα τολμαντανά νὰ ἀπομακρύνθων ἐν τῷν κρυσταλλικῶν φρουρίων Τουρκικὰ πλοῖα. Οπισθεῖ τὴς Ἕλλ. ναυαρχίδος ἀκλούθουν ἐν παραγωγῇ τὰ ἄλλα θωρητά. Ἐλπίζω ὅτι ὁ καλλιτέχνης θὰ κατωρθώσῃ νὰ ἀποφύγῃ τὴν ὡς ἐν τοῦ θέματος μανοντοίν τοῦ κραδίου. Το πendant τοῦ πίνακος τούτου, ἵσσον μαγέτης, εἶναι ἡ δευτέρα ναυμαχία — τὴς Λήμνου. Εἰς μίαν θαλάσσαν ἐπίσης ἀνησύχου ὑπεράνω τὴς ὅποιας αἰωροῦνται νέφη, μάχεται ὁ στόλος. Ὁ «Ἀβέρωφ» είναι τὸ βάθος καὶ ἐγγύτερον τοῦ θέατου τὰ «Ψαρά» ἐν στροφῇ, ἐνῷ ἐν ἀπόπειρᾳ ἀκλούθουν τὰ ἄλλα πλοῖα. Πίδακες καὶ ἔδω ἀνύψουνται ἐν τῷν βλημάτων. «Ἐναντί, μόλις διακρίνεται ὁ Τουρκικὸς στόλος.

Μετὰ τοὺς δύο κυριαρχοῦντας πίνακας τῷν δύο ναυμαχῶν, δύο τελειωμένα ἔργα: «Ἐν ἀντιτορπήλαικον ἐνεργοῦν ἐν τῷ πελάγει γηραφίαν. Τὰ κύματα, δύκούμενα εἰς ἀρρεύσι, ἔχουν ἀπόδειθη θαυμάσια· νομίζει κανεὶς ὅτι κινούνται, μὲ ἵσην δὲ δύναμιν ἐιργαστήθη ὁ οὐρανός. Ὁ ἄλλος πίνακος, μικρότερος, εἶναι ἡ «Νέα Γενεά». Το ἀντιτορπήλαικὸν μόλις φαίνεται ἐν τῷ τρικυμίᾳ. Ἐνεργεῖ περιπολίαν καὶ κάμνει σήματα πρὸς τὸν ἄλλον στόλον, στις δὲν φαίνεται εἰς τὸν πίνακα. Καὶ ἔδω τὰ κύματα μεγαλοπρεπῆ, γραφικάτατα, φυσικά. Ὁ πίναξ αὐτὸς ἔχει τὴν λεγομένην «φρεσταλή τοῦ νεροῦ». Τοὺς πλεμμούς πίνακας συμπληρώνουν τὰ ἔξης σχεδίασματα: Τὸ ἔνδοξον ὑπ' αριθ. 11 τορπιλούλλουν ηρεμον. ἀκινητεῖ, ἀναπτυγμέναι μετὰ τὴν τορπιληγήσιν τοῦ ἐν τῷ λιμένι Θεσσαλονίκης Τουρκικού πολεμικοῦ. Ὁ «Ἀβέρωφ» ἀνθρακεύων ἐν ὥρᾳ δύσεως εἰς Μούδρον, — ἔνας ὄγκος μελαψός, — ή «Πλέυσις τοῦ κατατρώματος» καὶ ἀγτιθέτως μὲ ζωηρὰ γράμματα σι «Τραυματίαι» ἐπὶ τοῦ καταστρώματος.

«Ἄλλ' ὁ κ. Χατζής δὲν ἡρκέσθη εἰς τὸ κύριον μέρος τῆς ἀποστολῆς του. Καὶ ἀλλὰ θέματα ἴστορικῆς σημασίας ή καὶ ἀπλάς χαρακτηριστικῆς τῆς ἐμπολέμου ἐποχῆς ἐιργαστήθησε. Υπερέχει ἡ θαλαμηγής «Ἀριθτρίτη» καρδίζουσα ἐν Θεσσαλονίκης τὴν σεπτήν σορὸν τοῦ δελοφορηθέντος Βασιλέως καὶ διευθυνμένη εἰς Πειραιά, ἐν τῷ μέσῳ τριῶν ἐκατέρωθεν ξένων θωρηκτῶν, δι' ὧν ἀντιπρωτεύετο ἐκάστη τῷν ἐξ Μεγάλων